

No 147.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 maj 1903.

— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om anslag för en undsättnings-expedition till Södra Ishafvet.

(Statsutskottets utlåtande n:o 97.)

Till Konungen.

Uti en den 1 maj 1903 aflåten proposition har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att till bestridande af vissa kostnader för en expedition, afsedd att bringa undsättning åt docenten O. Nordenskjöld och hans följeslagare på ångfartyget *Antarctics expedition* till Södra Ishafvet, anvisa högst 200,000 kronor att af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas för att framdeles hos Riksdagen anmälas till ersättande.

Då den under docenten Nordenskjölds ledning stående expeditionen till Södra Ishafvet kommit till stånd utan medverkan af svenska staten, lärer skyldigheten att åvägabringa den undsättning åt samma expedition, som nu kan vara behöflig, icke böra anses i första hand åligga staten. Å andra sidan har Riksdagen — särskildt med hänsyn till den samverkan, som varit aftalad emellan docenten Nordenskjölds expedition samt de i statsrådsprotokollet omförmälda

engelska och tyska expeditionerna till andra delar af Södra Ishafvet — ansett, att de framställda krafven på statens medverkan för undsättande af ifrågavarande, från Sverige utgångna och under svensk ledning stående expedition icke lämpligen borde af Riksdagen afvisas.

Till Riksdagens kännedom har emellertid kommit, att, efter det förevarande proposition till Riksdagen aflåtits, från skilda håll inom främmande länder försports ett lifligt intresse för undsättningen af docenten Nordenskjölds expedition, till följd hvaraf det synes kunna antagas såsom sannolikt, att väsentliga bidrag till kostnaderna för undsättningsexpeditionen skola kunna från utlandet erhållas. Ehuru Riksdagen på grund häraf och med afseende å den i statsrådsprotokollet omförmälda, inom landet påbörjade penninginsamlingen anser grundad anledning förefinnas till det antagande, att statens kostnader för ändamålet skola kunna begränsas till väsentligen lägre belopp än det af Eders Kungl. Maj:t äskade, synes likväl, då bestämda upplysningar ännu saknas om de belopp, som äro att från utlandet påräkna, det äskade beloppet af högst 200,000 kronor böra ställas till Eders Kungl. Maj:ts förfogande, på det att full säkerhet må vinnas, att undsättningsexpeditionen under alla omständigheter verkligen må komma till stånd och erhålla en fullt ändamålsenlig utrustning. Vid anslaget beviljande har emellertid Riksdagen ansett sig böra uttala, att Riksdagen påräknar, att Eders Kungl. Maj:t skall låta sig angeläget vara att tillse, att af de beviljade medlen större belopp icke tages i anspråk, än som, efter det de från andra håll inflytande bidragen tillgodogjorts, kan visa sig vara för undsättningsexpeditionens ändamålsenliga utrustning oundgängligen behöfligt.

Under återopande af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anmäla, att Riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, till bestridande af vissa kostnader för en expedition, afsedd att bringa undsättning åt docenten O. Nordenskjöld och hans följeslagare på ångfartyget Antarcies expedition till Södra Ishafvet, anvisat högst 200,000 kronor att af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas för att framdeles hos Riksdagen anmälas till ersättande.

Stockholm den 20 maj 1903.

Med undersätlig vördnad.
